

[Aksel Larsen.]

forslag, der giver 10 øre mere til timelønninger og 3 øre mere til akkord, end de andre grupper får, men så skal I underskrive et protokollat om, at de andre grupper ikke må forsøge at skaffe sig forbedringer i overenskomstperioden. Det er dog, jeg var lige ved at sige — men det har jeg måske ikke lov at sige om forligsmanden, der ikke kan deltage i debatten — ligefrem uanstændigt, at man kobler noget sådant til et mæglingforslag for transportgruppen, noget, som ikke vedkommer den. Man siger altså til transportgruppen: I skal få disse beskedne fordele, hvis I vil medvirke til, at de andre arbejdere holder sig i skindet. Det er aldeles uberettiget, så hvis mæglingforslaget i sin oprindelige skikkelse havde indeholdt protokollatet som en integrerende bestanddel, måtte folketinget have slettet dette protokollat; det ville jeg ubetinget have stillet forslag om. Nu er det ikke nogen integrerende bestanddel af mæglingforslaget, som det blev forelagt til afstemning, og som det findes i bilaget til lovforslaget; derfor har jeg den opfattelse, at det ikke er gyldigt, dels fordi det ikke er optaget i bilaget til lovforslaget, dels fordi det var indføjet af hensyn til Arbejdsgiverforeningen; den har jo forkastet mæglingforslaget, og så kan den ikke bagefter pukke på et protokollat, den har fået indføjet og fået underskrevet. Det fritager naturligvis ikke Landsorganisationen De samvirkende Fagforbunds ledelse for ansvar i anledning af, at man har indladt sig på at underskrive dette protokollat, men jeg har i hvert fald ikke kunnet tilslutte mig den opfattelse, at nu må arbejdsretlige instanser finde ud af, om protokollatet har gyldighed. Jeg mener, det har ikke gyldighed.

Så er der søfolkene, og de fortjener ligegodt et par ord, selv om man ikke burde bruge så megen tid, hverken af hensyn til tinget eller af hensyn til sig selv, på dette tidspunkt. Forholdet er det, at søfolkene — forudsat at den fremstilling, vi fik af søfolkenes deputation, er rigtig, hvad jeg ikke nærer tvivl om — ikke alene ikke har fået nogen egentlig lønforbedring, men at en del af dem har fået lønforringelse. Søfolkene har ikke lavet aktion for lønforhøjelse i hele overenskomstperioden; de har

derfor ikke fået noget andet, end hvad de kunne få i medfør af pristalsreguleringen. Men til sidst lykkedes det dem i fjor at få en forhandling med Rederiforeningen.

De ansøgte om denne forhandling allerede i maj måned i fjor, og efter at de i nogle måneder havde skrevet 5 anbefalede breve til Rederiforeningen for overhovedet at få lov til at tale med foreningen, opnåede de at få en forhandling i september, hvorefter de fik et tillæg på 35 kr. om måneden til voksne, udlærte søfolk, der havde været mindst 3 måneder på skibet. Dette 35 kroners løntillæg pr. måned udløb den 1. marts, og siden den tid har søfolkene ikke fået det. Nu har de fået tilbudt en timelønsforhøjelse, som er så stor, at 62 pct. af sømandsforbundets medlemmer, efter hvad søfolkene opgiver, opnår de 35 kr. Men de andre kommer ikke så højt op; de kommer oven i købet ud for en lønforringelse. Jeg synes, dette er en særbehandling af søfolkene, som folketinget burde opponere imod derved, at det ændrede mæglingforslaget, når man da endelig vil ophøje det til lov.

Det må også bemærkes, at det kun er Rederiforeningens medlemmer, der er så karrige over for søfolkene, hvorimod de rederier, der ikke står i Rederiforeningen, betaler adskilligt højere lønninger, og det gælder såvel private rederier som det statsrederi, der hedder den kgl. grønlandske handel.

Yderligere kommer hertil, at søfolkene er udsat for særbehandling derved, at de er månedslønnede; de fik i det første mæglingforslag, som blev forkastet, tilbudt at forslaget skulle træde i kraft for ugelønnede pr. 21. marts, men for månedslønnede pr. 1. marts, altså med tilbagevirkende kraft. Nu står der i tillæggsforslaget fra forligsmanden, at det skal træde i kraft fra den 14. maj, og der står intet om de månedslønnede. Det forekommer mig åbenbart urimeligt, at forligsmanden ikke har taget hensyn til de månedslønnede. Som forslaget er formuleret, kan det ganske vist opfattes, som om de nye bestemmelser alligevel skal være gældende for de månedslønnede fra den 1. marts, men heroverfor har forligsmanden mundtligt erklæret, at han har fortolket det sådan, at de først skal have gyldighed fra den 14. maj. Dette mener jeg også man burde have ændret her i folke-